

Gunnar Elstad:

Glad i Jesus – glad i mennesker.

Utlagt på www.sjelesorgogveiledning.no

Da de var ferdige med måltidet, sier Jesus til Simon Peter: "Simon, sønn av Johannes, elsker du meg mer enn de andre her?". Han svarte: "Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær". Jesus sier til ham: "Fø mine lam!"

Igjen, for andre gang, sier han: "Simon, sønn av Johannes, elsker du meg?" "Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær", svarte Peter. Jesus sier: "Vær hyrde for mine sauer!".

Så sier han for tredje gang: "Simon, sønn av Johannes, har du meg kjær?" Peter ble bedrøvet over at Jesus for tredje gang spurte om han hadde ham kjær, og han sa: "Herre, du vet alt; du vet at jeg har deg kjær." Jesus sier til ham: "Fø mine sauer!"

Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Da du var ung, bandt du beltet om deg og gikk dit du selv ville. Men når du blir gammel, skal du strekke ut dine hender, og en annen skal binde beltet om deg og føre deg dit du ikke vil". Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med.

Joh 21, 15-19.

Denne teksten forkynnes ofte på en slik måte at den skaper skyldfølelse hos oss. Når taleren med følelsesladet stemme spør om vi er helt sikre på at vi elsker Jesus, får vi lyst til å bøye hodet og se ned. Vi vet at det er meget som mangler i vår kjærlighet.

Peter vet også at han ikke bør ta for sterkt i når han bekjenner sin kjærlighet til Jesus.

Det var ikke så lenge siden Peter hadde sittet til bords med Jesus og fryktløst bekjent "Jeg vil gi livet mitt for deg". Men akkurat da hadde ikke Peter dekning for ordene sine. Han sviktet og fornektet bare noen timer etterpå.

Peter er litt mer beskjeden når han denne gangen spiser sammen med Jesus. Nå bruker han bare ord han har dekning for.

"Elsker du meg?" spør Jesus, og bruker det sterke ordet "agape" når han spør.

Dette ordet er tydeligvis for sterkt for Peter. "Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær", svarer han.

Det samme skjer en gang til. Jesus bruker det sterke ordet når han spør, og Peter svarer med å bruke det ordet som er litt svakere.

Når Jesus for tredje gang spør, er det som om han går ned på Peters nivå. "Har du meg kjær, Peter?" spør han. Og Peter vet at han har dekning for å svare "ja". "Du vet alt", sier han til sin Mester og Herre. "Jeg har deg kjær!".

Det våget han faktisk si til en som kjente han helt til bunns.

Peter har altså Jesus kjær. Det er et helt nødvendig utgangspunkt for tjenesten.

Men hvordan skal Peters kjærlighet vise seg i praksis?

Jesus sier noe om det: "Fø mine lam", "Vær hyrde for mine sauer", "Fø mine sauer".

Peter kalles til å være hyrde.

Jesus, som selv er den gode hyrde som gav sitt liv for fårene, kaller nå Peter til å bli en underhyrde.

Det skulle faktisk etter hvert bli Peters tur til å gi sitt liv for fårene. Den Peter som sviktet og fornektet den natten Jesus ble tatt til fange skulle selv bli korsfestet noen tiår senere. Da så han

det som en altfor stor ære å bli korsfestet på samme måte som sin Mester og Herre. Han spurte om han ikke i stedet kunne få bli korsfestet med hodet ned.

Jesus er glad i mennesker. Han forlot sin himmelske herlighet for å være sammen med oss. Han oppsøkte aktivt tollere og syndere. Han gav sitt liv på et kors for å frelse oss.

Dersom vi er glad i Jesus, viser vi denne kjærligheten ved å være glad i de menneskene som Jesus er glad i.

For å bruke et bilde: Det er ingen ting som kan glede foreldre mer enn det at noen gjør noe godt for barna deres. Det vi gjør mot barna, har vi også gjort mot foreldrene.

Peter kalles ikke til et liv der han skal bli innadventd og stadig gå rundt og ta temperaturen på sin egen kjærlighet til Jesus. Han kalles ikke til en klostertilværelse der han skal hengi seg til religiøse øvelser for å bevise for seg selv at han er from tross alt. Han kalles ikke inn i et bibliotek der han bare skal tilegne seg mest mulig lære.

Han kalles til å tjene mennesker - for det er nettopp på den måten han viser at han er glad i Jesus. Han kalles til å ta vare på den hjorden Jesus ønsker å samle og bevare hos seg.

Det minner oss litt om en annen kjent tekst, nemlig domstektsten i Matt 25.

Der sier Jesus til dem som blir frelst: "Jeg var sulten, og dere gav meg mat; jeg var tørst, og dere gav meg drikke; jeg var fremmed og dere tok imot meg" osv.

Da svarer de frelste med forundring: "Når så vi deg sulten, tørst eller som fremmed?"

Og Jesus svarer: "Det dere gjorde mot en av disse mine minste brødre, gjorde dere mot meg".

Men tilbake til Jesus og Peter. Det er som om Jesus sier: "Er du glad i meg, Peter, så gi den kjærligheten til andre mennesker".

Det er slett ikke selvsagt at åndelige ledere er glad i dem Jesus er glad i. Åndelige ledere er ofte mer glad i sin egen fromhet, sitt eget navn og rykte, sin egen posisjon og sin egen makt.

Ledere kan bli så opptatt av seg selv at de har vanskelig for å se andre.

Luk 15 starter med å fortelle at både fariseerne og de skriftlærde ble forarget over at så mange "uverdige" mennesker flokket seg rundt Jesus. De delte altså ikke Jesu kjærlighet til den jevne mann.

Det er denne forargelsen som er utgangspunktet for alle lignelsene i dette kapitlet: Lignelsen om hyrden som forlater 99 sauer for å finne den ene som har gått seg bort. Lignelsen om faren som tar vennlig imot den sønnen som har satt farsarven over styr og levd et vilt liv. Særlig denne siste lignelsen falt nok fariseerne og de skriftlærde tungt for brystet.

Alle lignelsene i Luk 15 har også en annen ting til felles. Når den som har kommet bort blir funnet, da er det tid for fest - en skikkelig gledesfest.

Faren vi hører om i Luk 15 har forresten også en annen sønn, en som har vært hjemme hele tiden og tydeligvis vært trofasthet og pliktoppfyllende nok.

Denne sønnen deler ikke farens glede over han som er kommet til rette igjen. Han har kanskje nettopp de følelsene fariseerne og de skriftlærde hadde når de så at Jesus menget seg med tollere og syndere.

Denne sønnen hadde neppe egnet seg som hyrde.

